

21. ԱՆՁԻԳՅԱՐ ՄԵՐ

Կըլնի շինի մի մարդ, մի կնիկ: Սրանք ունենում են մի տղա, մի աղջիկ. համա մերը խորթ ա ըլնում, հերը հալալ: Խորթ մերը էս էրկու էրեխեքանցը ըսկի օր չէր տալի:

Մի հետ էլ մարդի յախեն ա կանում.— Ա՛յ մարդ,— ասում ա,— թե ուզում ես, որ ես քու կնիկն ըլնեմ ու քեզ աչքիս լսի պես սիրեմ՝ էս քու էրեխեքանցդ ոնց ըլնի յա պտի մորթես, յա թե չէ տանես մի դհով կորցնես, որ աչքս շտենա դրանց: Թե չէ իմաց կա՛ց, ես գլուխ վեր կունեմ, կէթամ:

Խեղճ հերը չէր իմանում ի՞նչ անի, որ ջուրն ընկնի, որ կնկա ձեռիցը պրծնի: Ծար չկար. եղի վերջը էլի պտի նրա ասածն աներ:

Մի օր, տղին կանչում ա, ասում ա.— Արի՛ գլուխդ վեր ա-նեմ,— ու բիրդան արծուվ տալի՝ շլինքը թռցնում: Մերը տղի միսը էփում ա ու ինքը մեն-մենակ ուտում՝ անուշ անում, մնացածն էլ քվոր հմար պահում:

Քիրը իրիկունը տուն ա գալի, մորից հաց ուզում.— Ա՛գի, սո՛ված եմ. ըսկի ի՞նչ կա ուտելու:

Մերը թոնթորալին ասում ա.— Մա՛հեն դուտում ուտես դու. գնա՛ հրեն սալի միջին մի քանի թիֆա միս կա՝ վե կալ, կե՛:

Խեղճ քիրը գնաց, ի՞նչ տենա՝ իրա աղպոր ձեռները: Նստեց ընդե մի կուշտ լաց էլավ. համա լաց ըլնելուն ի՞նչ պտի աներ, բա-

Նը բանից անց էր կացեւ։ Աղպոր ձեռները վե կալաւ ու դը՛ռնե
դուա։ Գծվածի նման քուշա-քուշա ընկած ման էր գալի։

Վերջը սրան մի մոլլա ռաստ էկաւ։ Հարցրեց.— Խի՞ ես լաց
ըլնում։

Քիրը նաղլ արեց, ինչ որ գլխովը անց էր կացեւ։

— Բա՛ն չկա, ո՛րդի,— ասեց մոլլեն,— մի լաց ըլնի։ Էդ ձեռ-
ները տար դի մի պատի ճղակ՝ վրեն ջուր ածա, աղպերդ էլ եդ
կսաղանա։

Քիրը ըսենց էլ անում ա. վեր ա ունում տանում մի պատի
ճղակում ֆորում, վրեն ջուր ածում թե չէ՝ էն սհաթը աղպերը սա-
ղանում ա, ծիտ ըլնում՝ թռնում։ Էս ծիտն ա՝ թռնում ա էթում,
դուքանե դուքան ման գալի, հետը ասում։

«Ծիտիկ եմ, ծիտմիտիկ եմ,

Հոր մորթած եմ,

Մոր կերած եմ,

Աղիդ՝ քվոր լացած եմ»։

Ո՛րը մի թոփ ասեղ ա տալի, ո՛րը մի թոփ քորոց, ո՛րը մի
բաղդադի աղլուփս. մախլաս, ո՛վ ինչ ուզում ա։ Ըսենց հավաքելոն
թռնում ա էթում իրանց երդկի գլխին նստում, ասում ա.— Հե՛րիկ,
մե՛րիկ. մի վեր մտիկ ա՛նեք։

Հենց որ հերն ու մերը դպա երդիկն են մտիկ անում թե չէ՝
տղեն ամեն մեկի աչքը մի-մի թոփ ասեղ ա քցում, աչքները քո-
ռացնում։

Եննա քվորն ա ձեն տալի.— Քո՛ւրիկ, քո՛ւրիկ. մի վեր մտիկ
ա՛նես։

Քիրը գլուխը բանձրացնում ա թե չէ՝ մի բաղդադի աղլուփս էլ
նրա գլխին ա քցում։

¹ Տպագիր տեքստում՝ անուշ. ուղղումը բանահավաքինն է (Մ. Կ.)։

